

# מדינת ישראל

משרדיה הממשלה

משרד ההחקלאות ופיתוח הכפר

מחלקה סמכירת נזת



לשכת המנכ"ל - משרד החוץ

שם:

גָל - 15 / 50127

מזהה פיזי:  
מזהה לוגי:  
כתובת:

מס פריט: 1089028 97.4/2 - 15  
08/09/2013 02-109-04-16-06

ט. חיק מס' 3130

# CONDONAT ISRAEL

המנהל הכללי

משרד החקלאות

תאריך: ט' בחשוון תשמ"ב  
6 בנובמבר 1981

מספר: 0313

לכבוד  
לשכת היוזץ המשפטית  
משרד החוץ  
ירושלים.

CONDON: רעדת בידנשראדיין פיעזאת לסתוריזותיהם.  
מכח המנכ"ל - 2.10.81

אל. 3. מ. 1981

בתשובה לפניה המנכ"ל בנדון נתקשתה להודיעיכם כי  
נדייבינו לועדת יהירותם גב' רות טובי היוזם"ש ומר  
ס. קרמר. פנה לאגף הדיביג.

בברכה  
ג. רז  
ע. נלבלי למנכ"ל.

העתק לאגף ד. סובי  
מר ס. קרמר.

DIRECTOR GENERAL.

ד' בתשרי תשמ"ב  
2 באוקטובר 1981

516/2



משרד החוץ  
ירושלים

הנהל הכללי

אל : היועץ המשפטי לממשלה  
מכ"ל משרד האנרגיה והתשתיות  
מכ"ל משרד החקלאות ✓  
מכ"ל משרד הפנים  
מכ"ל משרד התעשייה ורטה  
מכ"ל משרד התקשורת  
מפקח חיל חיים  
הycz"ר

חנדרון: הקמת ועדת בין-משרדית מיענית לסדריות חיים

מאז 1973 יושבת על הגדוכה ועידת האו"ם חלישת לדיני חיים ודייננן כי תסימם את עבودתם  
בשנת 1982. ישראל מינעת בועידה, ומשתתפנו, בראשותו של השגריר שבתאי רוזן, משתתפת  
באופק פועל בדרכינו. בועידה חילכת ומתגבשת סיועת אמנה חדשה העוסקת בחיבטים טרנסיט של  
הים וטביבתו. הנושאים הכלולים בדיוני הועידה ובתיוות האמנה נוגעים גם לתחומי הפללה  
של מרדיכם.

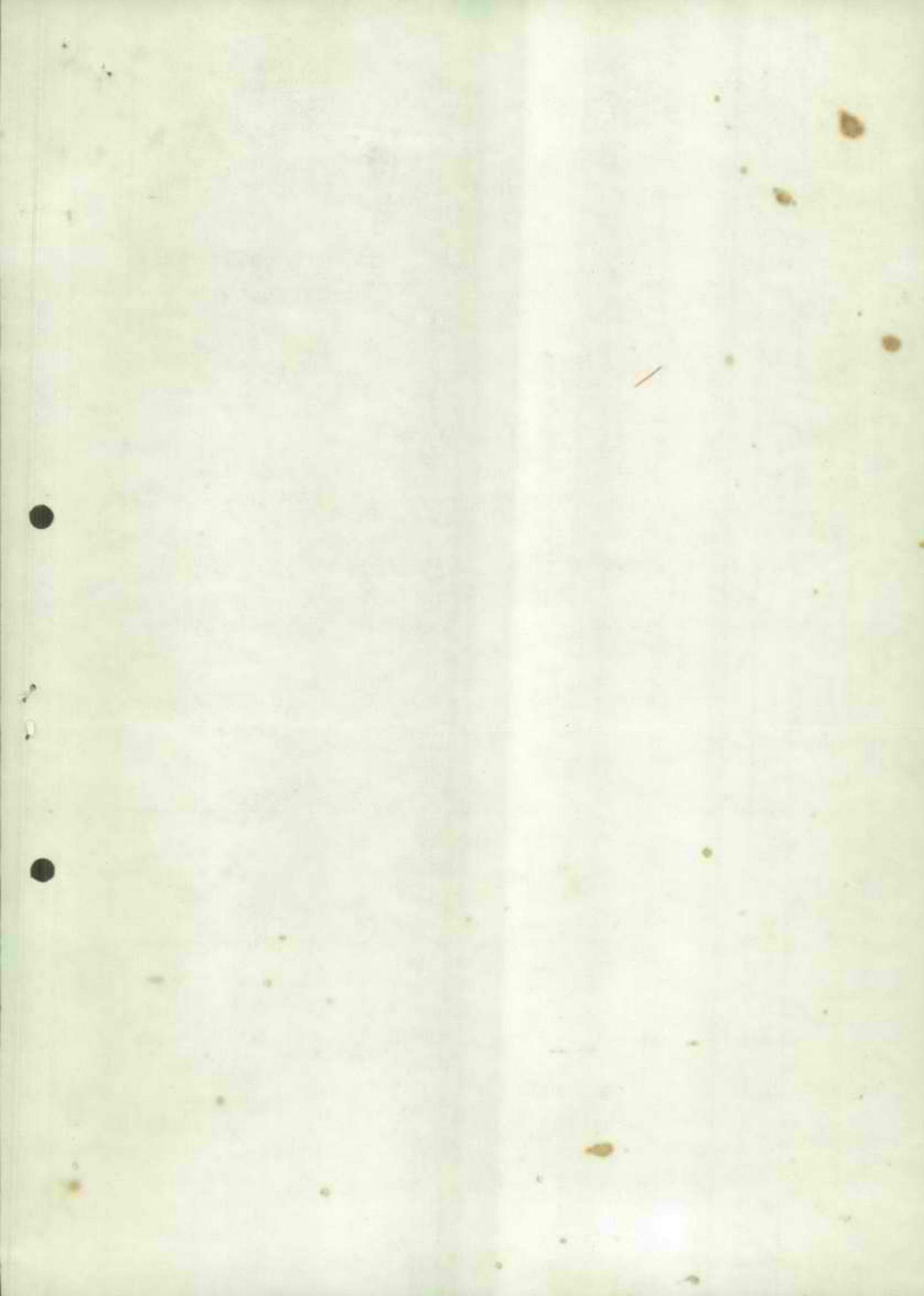
מהחר שדיוני הועידה מתקרבים לגיבוש סופי, הגיעו השנה שהממשלה או גוף מתאים מטעמה  
תדוע בטיעות האמנה ובנסיבות האופראטיביות הנכובות ממנה והשרותות להשפיע על ישראל,  
תנחה את הממשלה ובמתקבב קורי פועלם לעתיד בדבר עמדתנו כלפי האמנה.

לאחר חתימות עט גורמים טרנסיט ברכני לחיצין, שלב הכנה, הקמת ועד בין-משרדית  
מייעצת בסדריות חיים, אשר בה ישתתפו נציגים מכל המשרדים והשרותות אשר לחם נגיעה  
בנושא. בנוסף לכך נערך לועודה נציגים של מוסדות מחקר טרנסיט.

אני ממליץ שכל משרד (או לשוט) ישר נציג של המחלקה האופראטיבית, וכן נציג של  
היועץ המשפטי.

כבר השנה של הועדה, תקים ועדת היגוי מצומצמת, אשר בה ישתתפו נציגי המשרדים  
שלחם העניין הרב ביותר בסדריות חיים, דילינגר, משרד החוץ, משרד התעשייה, מערכת  
הבטחון והיועץ המשפטי לממשלה.

\* ריכוז עבودתם של הוועדה יבוצע על ידי לשכת היועץ המשפטי למ משרד החוץ.



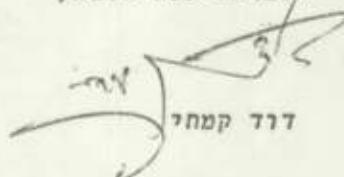
DIRECTOR GENERAL

המנהל הכללי

אודה לך מאד אם תוכל להענרת להזמנתנו זו ולהזדיין קודם לכן לשלכת היועץ המשפטי  
למשרדנו (רכזוי עד 12.10.81) מי הם האנשים שייצגו את משרדך בועדת.

אנו ראה נושא זה כדרוי.

בברכת שנה טובות,

  
דוד קמחי

מעתק: לשלכת שר החוץ  
לשלכת שר המשפטים  
לשלכת שר האנרגיה והתשתיות  
לשלכת שר החקלאות  
לשלכת שר הפנים  
לשלכת שר התחבורה  
לשלכת שר התעשייה ומסחר  
לשלכת שר התקשורת  
היועץ המשפטי - משרד החוץ

מבורך נכנס-מושווג

31.79 : נס-נ

משוד - החזק

מחלקת הקשד

03/3

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולל  
או מקצתו לאדם שלישי שאינו מוסמך  
לכך - עשוי על החוק לתיוקן  
דין העותשין (בטעון הסדרינה  
יחסית-חומר וסודות רגשיים).  
תש"ז - 1957.

מספר 75

מספר: 1314000 131400 79

ההענגל: 1221111

שפטור

אל, המשוד

מאת: ביבירס

מנהל כלכלית.

טלפון 82.

שוחחת בהתאם לבקשתם הcial עם סגן שחייה לעכסיוני כלכלת, לא עדות על דרגה  
פיננסרייאלי לאור חמציאות כאן.

כינראד

שהה מנכ"ל עכוגן בן חורין אמלט כלכליות אוצר מפוזה מנכ"ל חקלאות

רמ/אכ

# בודיניות ישראל

המנהל הכללי

משרד החקלאות

כ"ט בתשרי תשל"ט  
תאריך: 30 באוקטובר 1978

מספר: 03-13

אל: מנכ"ל משרד תחוז.

## הגדון: אקרון תמשחתת לחקלאות

באישור למכابر מיום 4/10/78 ברכונגי לחודיען כי  
תבושא נמיר לבו חיטב ופרום' יוזש ויעירית, ראש מינהל  
למחקר היבשנותם כעת באורת"ב מטפל בסוגיות.

בברכה

א. בן מאיר  
מנכ"ל המשרד

העתקים: מנכ"ל משרד ואוצר.  
פרופ' רם מזאב - מ"מ ראש מינהל למחקר  
מר א. מרגלית - סמנכ"ל לMINISTERIAL החקלאות

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS  
JERUSALEM

DIRECTOR GENERAL

ירושלים, 4 באוקטובר 1978



משרד החוץ  
ירושלים

המנהל הכללי

משרד החוץ לארות  
לשכת סמיכיל למינימל  
ב- 29. 10. 78 תשל"ט  
חדריה-תל-אביב

נענה ביום  
30.10.78

אל: המנהל הכללי, משרד החקלאות

הנדון: תקין המשותפת לחקלאות

... אכדי מכרך לתשומת לבך חצלו מכתבו של הסנטור איגלטון אל שגרירנו בושינגטון ובו הבעת כוונת כי מחצית המחקרים מן הרואי שיבוצעו בארץ"ב.

aceiy לחת תושומת לב מיזוחת להמלצת זו של הסנטור בעייקר בשים לב לספקות שחתעו ררו אצל י"ר הוועדה, הסנטור איבורי בטרם אושר סעיף זה בחוק התקיוע.

ברכו,  
יוסף צ'חנובר

העתוק: המנהל הכללי, משרד האוצר  
המשבנה למנכ"ל  
שגריר ישראל בושינגטון  
מנהל מצל"א

MAS F. EAGLETON  
MISSOURI

United States Senate  
WASHINGTON, D.C. 20510

September 25, 1978

(2Y)  
22.9.28  
The Honorable Simcha Dinitz  
Embassy of Israel  
1621 22nd Street, N.W.  
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Ambassador:

This is a follow-up letter to our telephone conversation of earlier today.

As you know, I offered the amendment to the Foreign Aid bill to restore the \$40 million appropriation for the U.S.-Israel Binational Agricultural Research and Development Fund.

I have talked over this matter with Senator Daniel Inouye who is chairman of the Foreign Operations Subcommittee of the Appropriations Committee. He believes, and I concur, that this fund should truly be binational and that a reasonable amount of the research should be done with respect to arid regions of the United States such as Texas, Arizona, New Mexico, Southern California, etc. This does not mean that there must at all times be a 50-50 split, but it does mean that if, for example, 90% of the funds are spent in Israel and only 10% in the United States, then the challenge could be made that this is not in fact binational in actual practice, but is simply a cosmetically disguised aid for Israel program.

Yours very truly,

  
THOMAS F. EAGLETON  
United States Senator

TFE:rh

ס"ז בקב פעל"ז  
31 ביולי 1977

0313

ג"ל : מ"ר דומיניק חספוזר - משרד החוץ

צחובוטי ע"י מ"ר א. בן-טאייר לתוביר איליך לבדיקה  
אם החומר המצ"ב שהועבר איליכו ע"י מ"ר יעקב נמרודי.

בברכה,

בחיה אוורוב  
עווזר למגנט"ל

7  
הדריכת הדריכה  
משרד החוץ  
ירושלים 999-991

יג' בכיסון תשל"ז  
1 באפריל 1977

לכבוד  
מר גרשון פרדרקין  
ראש האגף להדריכת חוץ  
שירות הדריכת והמקצוע  
משרד החקלאות  
הקרה  
חלז אבידב

הכוון: הדרכה בקורס הדריכים

חובת נסitem אג' טולא בבויאי להודות לך עבדור ארגון וביצוע הדרכה בבודשא;  
שיטוט באפסי המחשה בהסברת והדריכת סלוייזיה בمعال סגור לקורס האזעדים  
1977.

תודתי מופגית אליך איטמת, ולחברי צוות הדרכה, מר גרשון חבורו ומר פישל  
אגידיך, אשר פעלם בצדקה טובה ויסודית בהקבילות יucz של הובת אמצעים ופיננס  
בهم, תורת הגאות ותרופה בפבי קחל.

בוחנדי כי גם בעקבות נסכל לפבון אליך ובזכה לאורה תמיות של מתרפ' פועלה.

בכבודך,  
ד"ר מטה ליבנה

סגן מחלמת הדרכות

הפקה: סוכ"ל משרד החקלאות  
ראש שירות הדרכה והמקצוע משרד החקלאות  
מר י. בור-אריה, ס/סוכ"ל  
סגן מוש"ב

ପାତାଳ  
ପାତାଳ  
ପାତାଳ

מדינת ישראל

המנח חכלי

משרד החקלאות

תא"ר: ט' בכינן של"ז  
28 במרץ 1977

מספר: 0313

אל: מנכ"ל משרד חוץ

במצורף הנדי מעביר אליו צילום מכתבה של הגב'  
לופת רומן, המדבר بعد עזמו, זאנி מפליץ על  
המעולמת המחבקשת מוחכז'.

בהתאםנו זו הנדי לאפגרות השופט לבך לעובדה  
שבחכנית העבודה של המשרד כלולה בשגה והחזרה  
בעילות עבונה של תיירותו החקלאית שבטגרותם ביז'ו  
כבר בארץ מאות קבוצות חקלאים ועשרות קבוצות  
עיזובאיים, וכאדר תמיון מוחזם אחד זוכים  
להדים, יזכור מנהליים, בעקבות המעריבית.

השבועון "APHRODITE" הוא שבועון חשוב דיו, כדי  
שלא תהיה רשלנות מגד אף אחד ביפוים במבקרים  
משמעותו.

בברכה,

ר. אילנור  
המנח חכלי

# מדינת ישראל

משרד החקלאות  
הנתלה  
תל-אביב

ג י ש י

תאריך: 13.3.77

מספר:

אל: מר איזילנד - המנהל הכללי  
מאת: הנה"מ לסייע פכבי וקשרי חוץ

נגנה ביום  
28/3/77

הגדון: שני עיתונאים 1 אלה, 1 כתב משכונת נס ציונה איטליה

ג. 3. ג. מרים שני אלצל מר עינן משלבת העיתונות של משרד החוץ וביקש שתקבלו לדוחון שני העיתונאים הנדונים. לפני דבריו מר מינרבי מספר שבדאי שיפגשו איתם, ושיתהיתם לי מפניהם לדבר איתם. //

למרות העומס ביטולוז שביטה אחרה כדי לקבלם. ברגע שהגיעו זרפו לקבל ממכניך הוכנת לשבועTEM. הם היו נרגזים וחשיבו ששובועים לפני בואם הודיעו לעמיהוד איש העיתונות בתבrikותיהם את כל הנושאים בהם הם מעוניינים והודעתם להם שהמל פאורגן. //

כל מודד היה לי להסביר שלא שמעתי מואמה על רצונם בסינויים ורק למסור להם אינפורמציה בע"ג, ומצד שני חבל לי להחטייך הדימנויות מצוינות לחתול וחשברת של ישראל בחזאותך כי סבגות. במאזים עצומים ארבעה תוכניות סינויים החל מיום שיטי 11.3.77 מירושלים דרך ים המלח ב"ג ואילך.

לידיעותך. זכרך ורגד לזכך אל יכלה לך  
אתך זכרך גוזך עוזך זכרך זכרך  
בברכה,  
ל. רומן

# מדינת ישראל

משרד החקלאות  
המרכזי לשרור חוץ

25/8/76 תאריך:

מספר:

אל: מר פ. אלוז, ס/מנכ"ל משרד חוץ.

## CONDONATION: ייזוא חקלאי

לאחריותה חוץ רצוי על עצמן מופעות שמהם הכלכלה מפעילה בנושאי ייזוא חקלאי ללא תשלום איינדו, ראה החתוביות בקשר לייזוא מביבירות לתוכה. אני אסירת חוץ אמנים על כן, שמי זוכה לקבל העתקים מהברקים.

אחר שמשרדו הוא האחראי על הייזוא חקלאי, אבקש לדאוג שסדר יהיה במתהיב. שמדובר מוח"ל יועברו אליו דגמן, ושהתשובה מוחן על ייזוא.

פרט לסדר הנקוב הנדרש בעבודה, איזגמי מחייב שסדר החוץ אחראי כספי על החוזלה של 840 לראש עלה הוא חודייע, ולא יתכן לחייב בזאת אם משרד החקלאות ללא שום תואם.

אני חזרתי על בקשי לגביו סדרי העבודה, מידי ארגן שמהם הכלכלה מתיד בטעונה.

בברכה

ג. שטורן  
מנחתה המרכז

העתקינו מר ד. אילנד, המנכ"ל  
מר ג. אלוז, מנהל הכלכלה.

25 אוג. 1976



633

משרד החוץ

המנהל הכללי

ירושלים, יט' בניסן תשל"ו  
19 באפריל 1976

אל : מר א. איילנברג, המנהל הכללי, משרד החקלאות

לרואן שלום רב,

מייטב התודות על ברכוותיך ואובי מצפה לשיתוף פעולה  
פורה ביבגנו.

בברכת חג שמח,

פרופ' שלמה איביגרי

2 נסן 1976

מדינת ישראל

המגנול חבללי

משרד החקלאות

תאריך: י"ד גזון פל"ג  
14 באפריל 1976

מספר 03/3

לכבוד  
פרופ' ש. אכיברגי  
מכ"ל פארץ החוץ  
ירושלים

קבל גן את פיטב ברכותיו עם כבודתו לפקידו המכ"ל  
משרד החקלאות.

כברכתו,  
ר. אילן  
המגנול חבללי

המחלקה לשיתוף בינלאומי

ירושלים, טו' בטבת, תשל"ו  
19 בדצמבר 1975  
4330 - 711.0

דוחף - פנימי

אל : הצעיגוות באטל"ט

סאת : סגן מנהל מש"ב

הנדון : קורסים ניידים באטל"ט 7/1976

/ ינואר 1976

להלן רשימת הקורסים הניידים שנוכל לקיים בשנת 7/1976 בשיתוף ובמימון עם ממשלה הולנדית ואם"א. הרשימה מחולקת לפי שני מקורות מימון אלה כאשר המימון ההולנדי הוא בין השנה האזורהית 1976 והחכינה פחוח או יותר מוסכם ואילו החכינה עם אמר"א מתוכננת לשתי שנים החזיב הבא של אמר"א/8/1976 החל מינואר 1976. שימונא לב שלגבי אמר"א מדובר בחכינה שהן עדין בבחינה הצעות אשר תאפשר עקרונית ע"י מועצת אמר"א באפריל או במאי 1976 ואשר ביצוען יחייב פניות מצד המדיניות המעוגיניות.

ממשלה הולנד מוכנה לשאת בהזאה המלאה של האותה הירושלמי, אולם אנו ממליצים לנסות לפחות מהשבה מהמקומיים השתפות כלשהי בהזאותינו כבודם כרטיסי הטיסת או חלום, האש"ל, או השתפות גלובלית, ولو רק סמלית. הסיבות ברורות ואין צורך להרחיב עליהן הדיבור.

ממשלה הולנד אינה מזפה שתשתק את נציגיה בניהול וביצוע הקורסים ובמינה דורשת הבלתי חרומתנה בנדון. עם זאת ברור שלשלותונם המקומיים צריכה לומר במפורש, אם כי במנחים כללים, שמהולנד מרים חרומה כספית נכבה לביצוע הקורסים. כמו כן רצוי מאר ששורדיות הולנד תקבל מידע על הכנות ותזמנן גם לאי-ירועי הקורסים. חנ"ל אמר, כפונן, גם לבני נציגי אמר"א. ולהלן הפירוט:

קורסים ניידים בשיתוף עם הולנד בשנת הקalendarית 1976א. פיתוח קהילתי, קואופרטיבית ועבודה

1. פיתוח קהילתי	-	בולייביה וניקרגואה
2. שוק חקלאי קואופרטיבי	-	גואטמלה, אל-סלבדור
3. שוק חקלאי קואופרטיבי	-	פרו ואורוגוואי
4. חבורה קואופרטיבית	-	קוסטה ריקה ותונדרוס(ר' אמר"א)
5. חבורה קואופרטיבית	-	אל-סלבדור וגואטמלה(ר' אמר"א)
6. תעושה חקלאי קואופרטיבי	-	גואטמלה, פרו (אורוגוואי?)

פנמה ובוליביה - 7. שירוחי בಡיאות באזוריים כפקיים  
ג'מייקה וברבדוט(?) - 8. קוואופרצייה ועכודה בשידות הפיתוח

**ב. חקלאות**

נירגואה וגוואטמלה - 9. שיטות הדרכה בהשקייה  
קוסטה ריקה ואל-סלבדור - 10. שיטות הדרכה בהשקייה  
ברבדוט וגו'מייקה - 11. שיטות הדרכה בהשקייה  
קוסטה ריקה וגו'מייקה(ד' אמ"א) - 12. סמינר לטכנולוגיה של מזון  
פנמה, קוסטה ריקה, גוואטמלה - 13. הדרכה חקלאית באמצעות התקשות המוניה  
(קורס + סמינר נבוח) בנירגואה - 14. אשראי מודרך  
הונדרם - 15. אשראי מודרך  
בוליביה ואל-סלבדור - 16. הדרכה חקלאית  
הונדרם וקוסטה ריקה - 17. הדרכה חקלאית

**סיכום הקורסים לפי מדינות**

**בוליביה :** פיתוח קהילתי, שירוחי בדריאות בכפרים, הדרכה חקלאית באמצעות התקשות, הדרכה חקלאית(4)

**נירגואה :** פיתוח קהילתי, שיטות הדרכה בהשקייה, אשראי מודרך (3)

**גוואטמלה :** שוק חקלאי, חבורת קוואופרטיבית(?), תעוש חקלאי קוואופרטיבי, שיטות השקיה, הדרכה חקלאית באמצעות התקשות(5).

**אל-סלבדור :** שוק חקלאי, חבורת קוואופרטיבית, שיטות הדרכה בהשקייה, והדרכה חקלאית(4).

**פרו :** שוק חקלאי, תעוש חקלאי(2)

**אורוגוואי :** שוק חקלאי, תעוש חקלאי (2)

**קוסטה ריקה :** חבורת קוואופרטיבית, שיטות הדרכה בהשקייה, טכנולוגיה של מזון(?), הדרכה חקלאית באמצעות התקשות, הדרכה חקלאית(5)

הונדרס	:	חברה קוואופרטיבית, אשראי מודרן, הדרכה כלכלית(3)
פנמה	:	שירותי בריאות בכפרים, הדרכה כלכלית באמצעות התקשרות(2)
ג'מייקה	:	קוואופרציה, וכנולוגיה של מזון, שיטות הדרכה בהשקייה (3).
ברבדו	:	קוואופרציה, שיטות הדרכה בהשקייה(2)

הערות

1. הקורסים הנ"ל כבר אושרו עקרונית ע"י מפלולנד במסגרת החסכם לשח"פ עם ישראל. פירשו של דבר שכל הוצאות היזמות הישראלית ימומנו ממוקור זה. רצוי איפוא, שההוצאות האחראות חמוננה ע"י המקומיים אם כי במרקם יזמים מהכל נוכל לפנות להולנד גם למימון הוצאות מקומיות מסויימות בעיקר במדיניות העניות ביותר.
2. עליכם לסייע המקומיים דבר הקורס, מיקומו, המועד עמו יבוצע הקורס, כמה משתלטים ורמם, תאריכים וכו'.
3. רצוי שנתקבל בקשה רשמית עם פניה מקבילה לשגרירות הולנד אצלכם.
4. ביצוע הקורסים מותנה בסידוריהם הולמים של ראש הוצאות והשלוחות לוודה. כמו כן מותנה הביצוע בהודעה מראש של בחודשים, להוציא אוחם הקורסים עליהם כבר שרדנו לנוגעים בדבר.
5. השלוחות המקצועיות בארץ יספקו לכם המידע המקצועי על כל קורס, סילבוס וחומר רקע. אוחם מוחבאים לספק הארץ כל מידע רלוונטי על הנושא בארץ הקורס, חומר רקע על הנוגעים אוחם נעבד ועל המשתלטים וכו'.

קורסים ניידים בשיתוף עם אמ"א  
(חיכנון לתקופה 31.7.78 - 1.7.79)

1. חברת קואופרטיבית 1976 -  
וונצואלה, אורוגוואי, בוגואטמלה (ר' הולנד)  
או מדינה אחרת.

2. חברת קואופרטיבית משאות 1977 -  
לא נקבע (מצפים לפניות).

3. שלושה סמינרים בעיון תקינה  
ותיב (סטו 1976)

4. טכנולוגיה של מזון 1976 -  
ג'מאליה וקוסטה ריקה (ר' גם הולנד)

5. מיקרוביולוגיה של מזון -  
סמיינר אזרחי בקולומביה או בפרו בחודש 1978.

6. שני סמינרים תח-אזרחיים בניהול  
באוח בחשבן ארגנטינה לדרום וונצואלה  
לצפון אם כי יש מקום לקבל גם הוצאות אחרות.

7. שני סמינרים בגויהם בעיון השימוש  
באנדרוגינה ברעינית לארכי שלום כבוז:  
רפואה ברעינית, איזוטופים ופיקוח על הקרינה.

הערות

1. התוכנית עם אמ"א אינה כוללת אותם הנושאים השירותים לתוכנית 6/1974 ושלגביהם יש  
כבר אישורים והודעות לנציגויות הנוגעות בדבר: מחשבים (צ'ילה וונואטמלה), קואופרטיב  
ותיעוש חקלאי (לקריבים באנגליה) ואולי גם חברת קואופרטיבית.

2. הנציגויות הסדירות שיכל להיות אזלן עניין בקורסים אלה מתחששות לקיום בדחיפות המגעים  
הדרושים ולהודיעו תוצאות. הבקשה הרשמית צריכה להיות מופנית לאמ"א ואליינו. אמ"א מקציב  
סכום כסף למימון הוצאות הישראלית וחלק מההוצאות המקומות.

3. צוותי הקורסים המצוינים בסעיפים 3, 4, 5, 6, ו- 7 ירצו באנגלית ויידרש תרגום  
סימולטאני

סיכום

רשימה כללית זו נועדה לחת לנציגויות המידע הראשוני והתראה לגבי האפשרויות הבسطיות שלנו בשנה הבאה. ספק אם במאבגנו הכלכלי נוכל לבצע קורסים נוספים במימון בילטרלי, אלא אם כן יהיה מוכנים המזמינים לשאת במיורב ההזאה שתידרש. מכל מקום המסגרת של הולנד ואם"א פוחחת לפנינו אפשרות נרחבות וראוי שנדע לנצלן היטב. מידת הצלחתנו תקבע שיעור המרומות שנקבל ממקורות אלה בשנים הבאות. אנו מוכנים איפוא, לחבותיכם בכל התקדם.

בברכה,

ל' א' א' א'  
בדעון חרטור

העתק : מנהל מש"ב  
מר. אלון, ס/מנכ"ל  
הדרכה, מש"ב  
מר שלמה ארמן, ס/מנהל מש"ב  
שלוחות מש"ב  
מר נ. גל, וושינגטונ  
מומחי מש"ב בחו"ל  
תקציבים, מש"ב

ירושלים,

כג' בחשוון תשל"ו  
28 באוקטובר 1975

שם ו ר

חווזר מס' 4

א. ל: כל הנציגויות  
כל המחלקות

מאת: מנהל המחלקה הכלכליות

הסכם לשותף פעולה כלכלי עם ארה"ב  
(ההצהרה המשוחחת)

א. ה ר ק ע:

1. באפריל 1974 הציעה ממשלה ישראל לארה"ב להגביר את שותף הפעולה הכלכלי בין שתי הארצות ולפעול במשותף להרחבת הפעילות הכלכליות ביןיהן ולהעמקה.

2. ביולי 1974 ביקר שר האוצר וויליאם סימפסון בארץ. שני שרי האוצר וצוותיהם הקימו ועדה משותפת אמריקאית-ישראלית ל深交 ו השקעות (US-ISRAEL JOINT COMMITTEE FOR INVESTMENT AND TRADE). ועדה זו הקימה מזכה 4 תה-וועדות לביקום האפשרויות בשטחים הבאים:

- עדוד הסחר;
- עדוד השקעות הון אמריקאיות בישראל;
- אבטחת אספקת חומרי גלם לישראל;
- הגברת שותף הפעולה במחקר ופיתוח.

3. הוועדות הב"ל החכגו פעמיים והביסו המלצותיהן לועדת השרים והן הובאו בפגישה השנייה של הוועדה המשוחחת שתקיימה בוושינגטון בראשות המשוחחת של השרים רבינוביץ וסימפסון ב-12.5.75. הסכם קיבל ביטוי בהודעה משותפת המהווה מעין הסכם בחחומים ובגושאים ספציפיים שוניים. חלק מההאלטוח כבר בוצעו, כגון החתימה בראשי תיבות על הסכם ל민יעת כל מסים (פרטים להלן) וחתימה על הסכם לפינוי שותף להתקנת מילויים (ב-27.6.75) בהשתתפות אמריקאית בערך 20 מיליון דולר.

ב. ה ח ו ב צ:

ההשלכות המשפיות של ההצהרה המשוחחת והפעולות מסביב לה הן כדלקמן:

1. קביעות מדיניות משותפת

1) האุดדים המהוכנים להגברת שותף הפעולה עלולים בקנה אחד עם האינטנסים של שתי המדינות להציגו שלום צודק ובר-קיימא במאז"ת.

2) קיימת הסכמה שההשקבות בישראל משרות אינטנסים משותף. אי-לכט הוחלט להקים מועצה משותפת של אנשי עסקים על בסיס רחב ובסgorה צבורי, שטרתה להגברת השתתפותן של חברות אמריקאיות פרטיזות בפיתוח הכלכלי של ישראל.

3) התנגדות חריפה. המדינות חזרו על עדותן להנגדת הגבולים מסחריים נגד מדיניות ידידותיות.

## 2. עידוד השקעות בישראל

1) בהתאם הסכם, בראשי חיבות, למגיעה כפל מסים (פעון אישור) שהאלמנטים החשובים בו הם:

- מס הכנסה האמריקאי יכיר במילוות החובות היישראליות כהווצהה מוכרת;
- לא יוטל מס בארץ"ב על מענקים שיינחנו למשך בגין החוק לעידוד השקעות הון בישראל;

2) הוסכם על פעילות של הממשלה לעידוד השקעות הון בישראל.

(א) ה- *Overseas Private Investments Corp.* (OPIC), חברת שליטה ממשלה ארה"ב שמחזקידה לסייע להשקעות אמריקאיות בחו"ל, הdziירה על היותה מובנה עקרונית:

- להעניק למשקיעים אמריקאים הלוואות לפדיוקטים להשקעה מואשרת בישראל;
- להשתתף במימון פרויקטים תעשייתים בישראל שבهم מתחניםลง השקיעים אמריקאים ע"י קנית איגרות חוב (של המפעל) הניתנות להמרת (מניות);
- להעניק ערבותות לקרן פנסיה וחברות ביטוח אמריקאיות להלוואות שיינחנו למפעלים או לבנים ישראלים (בנק לفتحת התעשייה);
- לפרסם פרטיהם על אפשרויות ההשקעה בישראל, לאחר שותפים למפעלים קיימים, עם שימוש הדבש על קבלה ידע טכנולוגי ועל שימוש בציגורות שוקן;

(ב) משרד המסחר האמריקאי יפרסם דבר אפשרויות ההשקעה בישראל ויארכן סמינרים בארץ"ב. הוא יקח חת חסותו שלוחות של תעשיינים ואנשי עסקים ישראלים ויסייע להצלחת משלחתן.

## 3. הנברחת הסחר

1) מכירות לוכנות לפתחן בינלאומי (AID). ישראל אושרה כספק בכוח של סחרות במימון AID לארצאות שלישיות. חסוף לנו אינטגרציה מוקדמת ומלאה על האפשרות.

2) מכירות למשרד ההגנה (DOD):

(א) ישראל אושרה כספק בכח לכוחה האמריקאים במערכות מעבר לים (Off-Shore Procurements) (שלוחת מטען ה- DOD בקרה כבר בארץ).

(ב) האמריקאים הבטיחו כי בקרים ספציפיים יסיעו לישראלים לספק מזומנים ע"י וותור מצד שלוחות משרד ההגנה על החובות המוטלה בחוק לקרן סחרות מתואזרת ארה"ב. במסגרת זו יסיעו לספקים ישראלים בעזה דבחדרכה בקשר לנוהלים הקיימים ובענין קשורים לכך.

3) הלוואות הבנק האמריקאי ליבוא ויצוא (Eximbank).

(א) הבטחה למדייניות מימון ליברלית ורבת היקף ככל האפשר במכירת ציוד. יזווין כי קיימים כבר יחס עבותה טובים בין הבנק לבין ישראל.

(ב) הבנק הסכים לעורב ליצרני ציוד אמריקאים המחברים ציוד למפעלים ישראלים.

4) מתן עדיפות ממס למדיניות מתחדשת (GSP).

בימים אלה הסתיים המ"ס עם האמריקאים והוחלפו אגרות בין שרי הממשלה - דבר המאפשר לאmericאים לכלול את ישראל בראשית המדיניות הנהנו.

הköשי, שמנע הכלחנו היה הסכמנו עם ה"שוק", בו אנו מוכנים עדיפות ממס לחשע המדיניות המפוחחה ומפלים ע"י כך היזוא האמריקאי לישראל.

To eliminate any significant adverse effect כדי להחאים את עצמנו להוראות החוק, המתנה מתן עדיפות ממס בוצרך. המתייבנו בפניו האמריקאים להעניק להם הורדות ממס על בסיס MFN למוצרים שברשימה מוצאים חשובים להם לפחות קרייטריונים שנקבעו במשותף:

- יצואם השנתי לישראל לפחות 375,000 דולר;
- הם וה"שוק" מספקים 80% מהייבוא;
- ה"שוק" מספק לפחות 10%;

עדיפות הממס האמריקאית צפויות להכנס לחוקפן ב-1.1.1976.

חשיבות:

- ביטול הממס לגבו מוצאים הנכליים בראשית האמריקאית;
- מניעת אפליתו של יצואנו לעומת מתרדים חשובים (יוגוסלביה, ברזיל, מבסיקו, הודו ועוד);
- ביסוס מעמדנו כמדינה מתחדשת.

5) אמצעים כליליים:

- (א) שוחף פגולה בין העוסקים בסחר (בארה"ב וברצך)
- (ב) חלופי משלוחות של יצואנים וקוניגינים
- (ג) סיווג בעריכת תערכות (ענפיות בערך)
- (ד) פרטומים (של משרד המסחר האמריקאי)

"INTELLECTUAL ASSETS" TRADE MISSION ממסחר האמריקאי מוכן לשוד משלחת המוכונה של מנהלים אמריקאים המעורבין בחקנית יידע וՏכנולוגיה.

4. אספקת חומרי גלם ואיתוסנס:

הוועדה המשוחחת הסכימה בדבר הצורך להבטיח, במידת האפשר, אספקה לישראל - במיוחד של חבואה, גרעיני מספוא וחומרי גלם מסוימים. לפיכך:

- (א) יסיע ממסחר האמריקאי לישראל ברכישת חומרי גלם בסיסיים מקורות פרטיים בארה"ב;
- (ב) קיבל ארה"ב בישראל חכנית שנתית בדבר צרכיה לרכישת גרעינים וחומרי גלם;
- (ג) תחחשב ארה"ב בארכיה הפיחדים של ישראל בקשר שתסיל הגבולות יבוא בעלות מחסור;
- (ד) נקבע תהליך לפיו יכול ישראל לרכוש במישרין חומרי גלם מעודפי המאגר האסטרטגי של ארה"ב;
- (ה) תקבע בארץ משלחת תוכנית שתעסוק בייעוץ ובטיעוע למודרניזציה של מתקני איתוסן קיימים ובחכנת תוכנית להקמת מתקנים נוספים.

#### 5. שותף פעילה במחקר ופיתוח:

- 1) סובס על חתימת הפרויקט המשוחף להחפה מים.
- 2) הוסכם לפידין בגין חיובית בהגדלת קרן המدع הדו-לאומית שהוקמה על פי הסכם משנת 1972. אנדז מבקשים שההשתתפות של כל צד תובלל, והקרן חumped על 120 מיליון דולר במקומ 60 מיליון. מחרביה בשער 3.5%. גמודה לאינדקם סטטוניות פרויקטים מחקרים שונים. יזווין כי ההגדלה טעונה אישור הקונגרס ולא בדור עדרין באיזה מידה ניתן לדבר לבגוז עתה.
- 3) הגברת המחקר והפיתוח (R&D) המעשית בישראל:
 

הועדה המשותפת קבעה הבורך בהגברת המחקר התעשייתית. לצורך זה החלטה:

  - (א) להקים ועדת הבגוז למחקר ופיתוח תעשייתי מורכבה מנציגי השירותים. על ועדת החיבוגו להגדיר מדיניות ופרויקטים בישראל לחוללה שני הגדדים.
  - (ב) כן תוקם מועצה אמריקאית-ישראלית למחקר ופיתוח תעשייתים בה מירג ארה"ב ו"י, הסטודו הרטדי (מנהלים בוטלרים, מהנדסים ומדענים);
  - (ג) מוצע להקים קרן דו-לאומית למחקר ופיתוח תעשייתים. ההשתתפות המוצעת 30 מיליון דולר מכל צד. התשואה השנתית עד 20 מיליון ליראות ת鹛לן לפרויקטים R&D תעשייתים שיוסכם עליהם ולחוללה שני הגדדים.
  - (ד) מושדי המסחר (והתעשייה) בשתי המדיניות נקבעו כሞדי סיוע לפועלות המשותפת במחקר ופיתוח תעשיית. בין היתר יעודה משלוחה מומחים וחלופי אינפורמציה טכנית בין ארגונים, מוסדות ופעלים בתחום המدع (Applied) וטכנולוגיה.

#### 6. החלטות כלכליות:

מגשי הועדה המשותפת לשחר והשקעות (בראשות שני השרים) יחקימו לפחות פעמי שנה. הפניות הבאה תהיה בירושלים בין המפושים אחרים לפעילות בחומרים השוכנים קבוצת הבגוז שבת שוחפים עוזר שר האוצר האמריקאי ונציגי מושדים אחרים מצד ארה"ב, והציג הכלכלי של ישראל מצד ישראל. האיזר הכלכלי מונחה ע"י ועדת המודרבת מהנהלים הכלליים של מושדי האוצר, החוץ ומסו"ת.

#### ה ע ר ב ה :

אין ספק כי קיימים רצון כן של מארה"ב לסייע לפיתוחה הכלכלי והתעשייתי של ישראל וכי הכלים והמסגרות שגורשו יש בהם כדי לסייע רבות, בעיקר בתחום ההשקעות והסחר. עם זאת אין להתעלם מהkowski האובייקטיבי הקיים בחירות הכלכלי האמריקאי מובסת על יוזמת פרטיה. קיימים עתה קשיים לתרום חברות ופעלים לשוק פועלם עם ישראל ולפיהו, הן בשל הקשי לאחר פרויקטים מעשייניות והן בכלל הפטונציגיאל של השוק הערבי הקורץ לחברות האמריקאיות.

העתק:

לשכת שר

לשכת המנכ"ל

סבבי המנהלים הכלליים

אווצר

סמו"ת

הקלארה

ביברבה,

ל. אלרון

2.10

# מדינת ישראל

6313

משרד החוץ  
ירושלים

תאריך: ד' בתשרי ח'ל'ו  
9 בספטמבר 1975

מספר:

אל: מר ר. איגילנד, מנכ"ל משרד החקלאות

מאת: משה אלון

דאובן הזכיר,

שמחתי על ההזדמנות שהיתה לנו בפגישתנו ב-7.9.75 ללבן חבעיות שהטענו  
במגמה להבטיח המשך שיתוף פעולה במת"ם-מוסרפ ופורה בין משרדינו.

צר לי שפגישתנו הבאה עליה סכמו תחקיים רק ב-9 לאוקטובר וכי בغال  
עסוקיך ו/או העדרותי מחרץ לא ניתן היה לקימה קודם לכך. לדייעתך,  
מצדב שותפותם בפגישה אובי ברוש, גדעון תדרור, עוזריאל גלאון ו/או  
נתן מינסטר ואנכי.

ברצוני לקוות שמרוחת הזמן שיעמוד לרשותנו לאפשר גם לך וגם לנו להזכיר  
כהלכה את הנושאים שיועמדו לדין ויגרום לכך שהדיון יהיה קוגניטיבי  
ויביא לéricומים המבקשים, להבטחת מהלך סדרי ותקין של עבודתנו המשותפת.

באישור זה ברצוני לחזור על הסיכום בינו בפגישתנו האחורונה הקובע ש רק  
על פי מסקנות הדיון שנקיים ב-9 לאוקטובר לבדוק במשותף את האפשרויות  
לריוארגניזציה, מבחינת המבנה והאריש של מערכת השיתוף החקלאי הבינלאומי.

כב חכ-ה,  
מ. אלון

ן אן  
(3)  
ן אן  
(4)  
ן אן  
ן אן

1975/10/09 12

LETTERE RUMPS.

DOITT RUMPS  
WILHELM

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

WILHELM RUMPS  
WILHELM RUMPS

ירופאים, בקב' חיל"ה  
16 ביולי 1975

אל: בר א. קדרון, מנהל כלל, משרד החוץ

קבלתי אנו סכתב מס' 24.6.75 בקשר החזרה לרשות הנציגויות של שטח 5-20.6.75  
בגדתא הטעמורת עם הארץ.

משמעותי אנו השובתי כדי לחתמי פתקenco על שיקול דעת עצמי בלבד, ולהלן העדרותי:  
הזרה לבציגויות בחו"ל שלא לפחות למשך הנזע בדבר ביטרין תרבל את העבודה, ותסייע  
לעיבודיהם קשיים בධילותם בחו"ל.

ברוח לי שיח לחקן ובכך קדם האפשר איז גזען סעיף 4 של הוראותם כדי לאביהר שהיא אלה על עובדי  
משרד החוץ בלבד ואינם על חקן של ועדת המציגויות הכלכלית.

להזכיר כל כל סען בעגין זה אני מ כולל ברשותה זו ציינט ויזוקדים אמינו שהם עובדי משרד  
החוץ (בריטס, ג'נבה, רומא, פריז)

בברכה,  
(-)[דד נ. ס. מ. ג.]

ד"ר מ. נגמלזון

העתקן מר חיים ברלב, שר המסתור וההטפלית  
מר ארנון גפני, מנכ"ל משרד החוץ  
מר ראובן איילנד, מנכ"ל משרד החקלאות  
מר עוזי נדיבי, סמנכ"ל למסחר חוץ

8 יולי 1975

ג"ג נאמן מיל"ת  
9 ביולי 1975

740.1

אל: מר. ב. לוי, סגן מנהל כללי, משרד התקלאות

מטה: מנהל המחלקה לשיכון בינלאומי

חידון: חנאי שרות למומחים בחו"ל

מחברך פ- 26.6.75

לא חל פיגור בחבאי הדרות של מומחי פט"ב. ב- 1 בת"ז הונחה רבייזה בשיטת הומלומטים לסלל משה"ת ומש"ב בחו"ל. בתזוגת מחרביזית עשו מטפר ניכר של מומחי פט"ב להבנה מהגרלה ריאלית של פטכורותם. נקבעו צעדים מיזהרים ע"מ לזרא שכנות נקרה לא דינול ס"ת הומלומטים למומחה לקומת שכורתו עד עתם.

עם זאת סוכם בדיעון פנימי במשרדנו שכחום 3 מזועשים להפעלת אדריכלית קיימים ברור נזוף ע"מ לקבע האם יש מקום או צורך להעכיק למומחי פט"ב תומשות מעבר לטעכורות החדרת, וזאת בסוגרת האטורדים הקיימים של התודער, שפודם כתוקף.

בברכה,  
[]  
[ ]  
אנדי ברוש

העתיק: מנהל האכלי, משרד התקלאות.

לעכה הסטטוכיל .. לאפרכלוז/סזרד והקלאות

03/13

ט"ז בחמוץ פל"מ

26 ביוני 1975

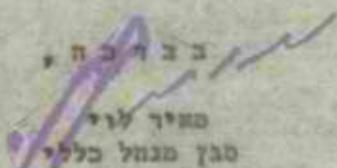
ה.ל: מר גבי ברוש/מנצחן מאפ

הבדוק: הנגדי שירוח למומחיותתו במו"ל.

נזכר לי ע"י מר י. אבנט, שהוכם עדותם לטענה הנגדי השירוחות.

ברצוני להעיר לך, - שבחזקה לפיקום בעומו, - בין שער החקלאות  
מנכ"ל סזרד מהו"ץ וסבד"ל סזרד האוצר, - הנגדי השירוח למומחיות  
בקבילים בהתביעות עם האגלה טשרד החקלאות, - גזע הכבנה שרזב  
הנגי החוץ, - ובעיקר עובי רודה, - הם סבבוגר החקלאי.

הקש לבבב הטענה זה.



העתק: מר דנובן אילנור, מנכ"ל.

# תדריך הסבירה

401

ירושלים, כ"ה בחשוון תשל"ד  
20 בנובמבר 1973

אל: הנציגויות

הנדון: חומר רקע בנושא האנרגיה ( מס' 11 )

מצ"ב כחברת מתוך "האקוונומיסט" מיום 10.11.73.

\* \* \*

## ALMOST ANYTHING FOR OIL ?

*The Economist, November 10, 1973*

Mr. Heath is in danger of being regarded as a bad European, while trying unconvincingly to look like a good Arab. He is being accused of running off in a shabby burnous while Israel is bleeding, and half-persuading Europe to scuttle behind him. It is better to avoid emotion, and to try to suggest an oil policy for Britain that does not disrupt Europe and does provide some protection against Arab blackmail -- in the short term, the medium term and the long.

The short-term question in Europe is whether the two EEC members who got themselves into the Arabs' good books, France and by the skin of its teeth Britain, should share any oil they get with embarrassed Holland and its hard-hit neighbours like Germany. The inglorious answer is that if we did help Holland, the Arabs in their present mood would cut back our oil supplies too. A brave stand on community principle would put us all in the same miserable boat, but otherwise accomplish little. It seems better not to precipitate more cuts just now, but to help the worst-hit surreptitiously.

In the medium term, Britain is probably the only major industrial nation that need not have an energy policy if it does not want one. The oil already discovered in the British sector of the North Sea will satisfy the largest part of British demand by the early 1980s. Further reserves, some currently in the process of being proven, should cause our cup to brim over, and make us a net exporter of oil by then. It is tempting to say that Britain should speed its mass production of North Sea oil before the

present planned date of 1976, and that we should promise to share oil with Europe then. Unfortunately, this glib recommendation is nonsense. The production cannot be speeded. The laying of pipelines over considerable distances in the deep stormy waters of the North Sea is already obliging the oil industry to extend the limits of its technology; it will be surprising if the current schedules for 1976 are maintained, so it is better to forget the talk bringing them forward to 1975. Secondly, if a British government promised now that in any continuing world energy crisis in 1976 it would share any oil it got, nobody would believe it.

There is, however, one positive and rather dramatic sort of European community energy plan which can be recommended. The whole EEC could probably give itself the capability to be largely independent of oil imports some time in the 1980s. There is likely to be enough oil for that in the waters off Europe - in the remaining unexplored portions of the North Sea, the Irish Sea, the Atlantic approaches to the English Channel, the waters off the coastline of Norway above 62 degrees north, and the deep seabed all the way up to Iceland. Nobody yet knows this quite for sure, but seismic surveys suggest it. Discoveries already made in the North Sea alone indicate an eventual production rate of 150m tons of oil a year, with strong indications from actual drilling activity that another 150m tons a year may be found there. These 300m tons would provide almost half of Europe's current oil consumption, and about a third of the consumption usually projected for 1980. Most of the other two-thirds is probably waiting in other European waters.

#### TOMORROW'S SURPLUSES

Outsiders and Arabs still tend to regard the supply possibilities for the oil industry in terms of the old days when the only way

to strike the stuff was to get a Texan who could smell it. Now that rather more technological sensors than that roam even the seabed and the Arctic wastes, the potential long-term elasticity of supply has been enormously increased. This is oil's experience of the biggest and most commonly misunderstood technological development of our time - the increased elasticities of supply substitution in nearly everything. They explain why, ever since the war, there has been one almost invariable result whenever the majority of profit-seeking producers and consensus-seeking governments have decided that some product is going to be nearly permanently in desperately short supply: the almost invariable result has been that within ten years we have created a most uneconomic glut of it. We did that with temperate food-stuff after 1946, coal after 1947, raw materials after 1953, shipping after the first closure of Suez in 1956, university students after 1960, go-go equity investment media for the small man after 1961, measures to close the "impossible technological gap between America and Europe" after 1962, pollution control measures after the mid-1960s. On past form, the present cries about a permanent energy crisis mean that we may now be about to build up an energy glut for the 1980s.

The new political development created by the Arabs' oil blackmail is that it is now sensible to agree that we should actually try to create this glut, and to do so rather loudly. Commercial companies should not be expected to do this on their own, and anyway they cannot easily raise the capital for the enormous investment required to find the oil in Europe's waters. But European governments will want to find it some time, and let Britain propose that they establish an inter-governmental consortium to do so now. Much of the money should be spent in constructing new drilling rigs and training new drilling crews, to overcome the two immediate

shortages that are most hampering operations. As part of the diplomatic effort, Britain, Norway and possibly France (which could discover a lot of oil in the English Channel) might promise to give priority to EEC members for oil produced above their own needs. In exchange for such priorities, EEC members not possessing oil might offer to put up a larger share of the investment.

Simultaneously, America will probably be on the swing back from environmentalism. Once the Alaska pipeline is approved, further drilling is likely to show that there is far more oil there than is at present admitted. The United States should also explore its continental shelves more extensively, exploit other hydrocarbon sources, and simply give greater commercial incentives to the production of energy, as well as undertake the other programmes that Mr. Nixon outlined on Wednesday. As reports of all this mount, intelligent Arabs might see that their oil weapon is never going to be as powerful as it is today. This might make them more flexible in current negotiations.

#### SEVEN LEAN YEARS ?

Such a policy might spell very bad news for the Arabs in the 1980s, but during the 1970s they might still seem to hold the world by the short hairs. The usual world energy prospectus for the 1970s has been based on the presumption that the Saudi Arabians will soon raise their production from 8m to 20m barrels a day. Now they and all other Arabs are threatening to cut production instead, unless other countries submit their foreign policies to some degree of Arab control. If other countries do not agree to do this, we are asked to believe in the prospect of six or seven years during which world prosperity may be gravely retarded, because of a temporary lack of a commodity which would lie idle in profusion

under sands that are occupied by a few Bedouin - in countries that have hitherto been ruled by a changing and mixed company of kings and colonels with very uncertain rules of succession, and varying attitudes towards offers of money. The question is what short-term and medium-term policies the rest of the world would or should adopt to deal with that.

The short-term policy which Europe has seemed to be considering in the past week is that of surrendering further to the Arabs' blackmail, by ostensibly or actually altering our foreign policy in their favour. Leave aside words like indignity and dishonour. There are clear limits beyond which such a policy would be both strategically dangerous (because successful blackmail would encourage steadily more blackmail) and tactically inept.

The desirable oil element in any Middle East settlement is that the elderly King Faisal, or those preparing to succeed him, should feel it politically desirable to raise Saudi Arabia's oil output by something like the amount which would be commercially profitable. The rulers of Saudi Arabia will not do this if either (a) the militant younger Arabs of whom they are afraid are so embittered by defeat in peace non-negotiations with Israel that every Arab feels it necessary in public to cry for another war of revenge, or if (b) the Arabs' use of the oil weapon now appears to win them such a resounding victory in the peace negotiations, after defeat in war, that every Arab feels it would be crazy to leave the weapon in the scabbard for long. In other words, the oil requirement is simply that the peace settlement should be of the desirable middle-of-the road sort with which both moderate Arabs and unhawkish Israelis can live; the following article suggests the first necessary steps.

#### POLITICAL REDEFINITIONS

But a sensible peace settlement will probably again not be reached, so a medium-term policy for dealing with a threatened seven lean years of oil shortage would then have to be set in train. Would it be wise for that medium-term policy to go to the opposite extreme, and favour the nearest possible contemporary equivalent to gunboat diplomacy against blackmailing Arabs? No, but all intelligent Arab governments should ponder how attitudes would in fact gradually change.

A few rich dictators are now using the existence of mineral resources beneath the soil of their fiefdoms in order to bludgeon peoples both poorer and richer than themselves. No progressive person would regard it as tolerable if rich private coalowners used their property rights in this way. During a really oil-hungry decade, the idea would gradually become more widely accepted that it is not progressive for Arab colonels or sheikhs to do so either.

Until now, western governments' policies have been influenced by the interests of western oil companies on the spot; the companies' pressure has always been in favour of currying favour with whomever is in power. But the companies' influence is fading, and in any oil-starved 1970s the influence of an angry consumerdom would arise. Hitherto, there has been a vague feeling in the west that it must be more democratic when rule passes from a feudal upper class to a military usurper who is supported by mobs of middle-class students. For the ordinary fellah in the oil embargoes, most oil-consuming peoples would easily convince themselves that it is better for everybody if governments of centrist persuasions remain in power (the Shah of Iran has very successfully survived long after putting down rebels by force),

and there would then be a gradual redefinition of when help against coups d'état becomes a respectable activity again. Some Arab politicians would find that other Arab politicians had new ideas about coups d'état too ; strange new commercial adventurers would appear.

Most assumptions that the Arabs can go on holding the world to ransom are based on the commonest delusion of third-class political economy : the delusion that yesterday's attitudes, yesterday's market projections, yesterday's conditions of supply and substitution, yesterday's political trendinesses can be presumed to hold good for tomorrow, even if today's actions based on these delusions will by themselves change every one of them. But before these realisations strike home, while blackmail makes its headway against unnecessary panic, foolish mistakes can and will become embedded in official policies and popular thinking alike.

# תדריך הסבירה

ירושלים, יז' בחשוון תשל"ד  
12 בנובמבר 1973

392

## ישראל והشمאל

אוליבייה טוד הוא עורך בכיר בשבועון הגרמני השמאלי נובל אובז'רבר. עדתו כתפי ישראל היתה מסויימת עד למלחמה يوم הכנפוריים, בה שהה בארץ ככתב. נראה שהמלחמה שינהו כמה מהשפוחיו והדבר מוצה ביטויו במאמר **PISTLE TO THE LEFTISTS** המ茲"ב שהחטפום בשבועון ניוזוועיך ב-12 נובמבר 1973.

\* \* \* \*

## EPISTLE TO THE LEFTISTS

By Olivier Todd

Senior Editor, *Le Nouvel Observateur*

From: "Newsweek, November 12, 1973

On the seventh day of the latest Mideast war, in an Israeli settlement huddling under Syrian artillery fire, a young Jewish soldier of French origin said to me: "I am a socialist. I am aware of the needs and rights of the Palestinians. I know that Israel is an odd construction - although not a classical colonial state. I cannot understand why so many left-wingers always see Israel as a 'bride-head of American imperialism.' Surely our natural allies should be on the left; surely Soviet imperialism, goading its Arab clients, holds the main responsibility in this conflict."

For three weeks, on the Syrian front and in the Sinai, in Jerusalem and Tel Aviv, I bumped into this theme. And as European political pontiffs sat in judgment, bitterness grew in Israel. The facts notwithstanding, Communist parties everywhere decided that Israel was once more the "aggressor." As a member of Mapam, the left wing of Israel's present coalition government, told me: "We Israelis can't win; whether we hit first or hit back, we stand guilty".

That is no doubt something of an ex-aggression. Small leftist groups in Western Europe have described the Israelis as a pack of "expansionist Fascists" and "racists." But on the whole, traditional socialists, from the British Labor Party to the German Social Democrats, were lucid; they saw that on Oct. 6 the main problem to be considered was the survival of the Jewish state.

### MAFIA RHETORIC

But the exaggeration is only partial. When kindly inclined, European left-wingers insist that in the Middle East one should respect the historical and human rights of both Arabs and Jews - frequently in that order. And now, in all quarters, this platitude is backed up with lyrical references to Arab "honor". Cairo and Damascus, the argument runs, should not be "humiliated."

I can understand old-fashioned conservatives using this line. But when it is advanced by people who pride themselves on being more rational, I am puzzled. This approach stinks of Mafia rhetoric and medieval ethics: "If you are a real man, come out into the desert with your armor on..."

Perhaps that is part of President Sadat's psychological make-up. I doubt, however, whether it is the obsession of the ordinary Egyptian soldier. "Honor" can be taken into account. But it must not be played up. If it is, we are heading for the geopolitics of the underworld. Why not urge Germans, Italians and Japanese to remember their "honor" and avenge their World War II defeats?

#### A FEW FACTS

If they wish to look logically at the Middle East imbroglio, left-wingers - by which I mean people who claim to be socialists and democrats - must shelve the simplistic, ready-made presuppositions which equate "the Arab world" with progressivism and Israel with reaction.

A few obvious - perhaps too obvious? - facts are in order.

Israel is a democracy for all Jews.

Israel is not a democracy for the Arabs living in Gaza or in the other occupied territories.

In Jerusalem, the government is run by a Labor Party, not by the moderate or extreme right.

All the Arab states involved in the fighting, whether monarchies or republics, are police states with various baffling doctrines. Nowhere yet do Islam and socialism - or even political democracy - blend convincingly.

In Arab countries, monolithic parties, military castes or nineteenth-century divine rulers hold the power.

In Israel, to use jargon, the "bourgeoisie" has everything but political power. The ruling but elected elite of Israel comes from the kibbutzim. The kibbutz is the rare example of efficient, democratic, cooperative living. Even if it represents only 3.5 per cent of the Israeli population, it cannot be forgotten.

True, Israel has archaic laws, such as those preventing Jews from marrying gentiles. But at least in Israel one does not burn books or legally chop off people's hands for burglary, as in Libya. Defeated generals are not shot, as in Egypt. Today Arabs, not Jews, are scandalously bargaining with the bodies of POW's. I have heard leftists reply "humanitarian and humanistic rubbish" to such observations. But when socialism is not humanistic and humanitarian, it merges into totalitarianism. If a European, African or Asian socialist feels closer to revolutionary Syria or feudal Morocco than to unclassifiable Israel, he should be honest and admit that what he is saying is that he cares little for civil liberties.

The Arab world is splurging in militarism, the infantile disease of nationalism and underdevelopment. Israel, claustrophobic and security-conscious as it is, has an army of citizen-soldiers - which is the revolutionary, Jacobian dream. The Israeli Defense Force (IDF) is politically conscious, yet not riddled with political commissars. It is, in fact, probably the only military organization in the world which deserves the epithet "popular", so often misused elsewhere.

## THE PARAMOUNT QUESTION

Legends have sprung up because the troops of the Israeli Defense Force are often presented as blind centurions. But when the detailed history of this fourth war to preserve the Jewish state is written, one will see that the Jewish soldier is terribly familiar with fear. On the Golan Heights and in the Sinai desert, tranquilizers played their part. The IDF has its quotient of tough sergeants and nutty colonels. But its overall fraternal atmosphere compares only too favorably with the social rigidity of most Arab armies. The left everywhere has difficulties in defining its attitudes to the army. The IDF is, no doubt, a particularly embarrassing phenomenon.

Extreme left-wingers who want to press the Palestinian case and help the Israeli left should ask themselves one question above all: isn't partisan hostility to Israel in all its aspects, civilian and military, always conditioned by unconscious anti-Semitism masquerading as anti-Zionism? This is a question which left-wingers should particularly ask themselves if they happen to be Jews. Masochism is often a strong component of a hard political line.

\* \* \* \* \*